

Toestemming en overleg

Op de PAAZ in het Sint-Franciscusziekenhuis dragen we goede en veilige zorg hoog in het vaandel.

Daarom streven we naar een fixatie-arm beleid. Vrijheidsbeperkende maatregelen worden voor iedere patiënt(e) afzonderlijk en in overleg met het team genomen. De voor- en de nadelen worden zorgvuldig afgewogen en we kiezen steeds voor de minst aangrijpende maatregel.

Familie

De familie kan een belangrijke rol spelen bij de aanpak en het gebruik van vrijheidsbeperkende maatregelen. Bovendien is het vaak mogelijk om in samenspraak met de verpleegkundigen de fixatie op te heffen tijdens het bezoek.

Indien u vragen heeft over de genomen vrijheidsbeperkende maatregel bij uw familielid kan u steeds contact opnemen met de behandelende geneesheer of de hoofdverpleegkundige.

Contact

Afdelingspsychiaters Tel. 011 71 57 00
Dr. Sven Estercam
Dr. Gert Neirinck
Dr. Eva Vansummeren

Hoofdverpleegkundige Tel: 011 71 57 06
Kristof Vandingenen

Algemene contactgegevens PAAZ
Tel: 011 71 57 00
Fax: 011 71 56 77

Publicatie: April 2021, team PAAZ
Sint-Franciscusziekenhuis
P. Paquaylaan 129 - 3550 Heusden-Zolder
Tel.: 011 71 50 00 - Fax.: 011 71 50 01 - www.sfz.be

Vrijheidsbeperkende maatregelen

Vrijheidsbeperkende maatregelen

Onder vrijheidsbeperkende maatregelen verstaan we elke handeling en het gebruik van materialen die de bewegingsvrijheid van een patiënt(e) beperken omdat men vreest dat hij/zij zichzelf of anderen in gevaar zou kunnen brengen. Deze materialen kunnen door de patiënt(e) niet worden verwijderd.

Voorbeelden hiervan zijn: enkel- of polsbanden, lendengordel, een onrustdeken, bedhekken en voorzettafel.

Ook het gebruik van een dwaaldetector, een verbod om de afdeling te verlaten of toediening van rustgevende medicatie zijn vrijheidsbeperkende maatregelen.

We streven ernaar zo weinig mogelijk gebruik te maken van deze maatregelen. Toch zijn er soms situaties waarbij bescherming van de patiënt(e) en de omgeving voorop staan

In deze folder lichten we vooral het gebruik van lichamelijke fixatiemiddelen toe.

Waarom deze maatregel?

Tijdens een ziekenhuisopname kan de psychische problematiek dermate ernstig zijn dat meer beveiliging zich opdringt omdat de eigen veiligheid of die van anderen in het gedrang komt.

Fixatiemiddelen

- **Dwaaldetectie:** dit systeem laat patiënten met dwaalgedrag toe rond te wandelen op de verpleegafdeling. De patiënt(e) draagt een armband met een zender, die de hulpverleners waarschuwt als hij/zij de dienst verlaat.
- **Prikkelarme ruimte:** Bij extreme agitatie of agressie, waarbij de patiënt(e) een gevaar is voor zichzelf of de omgeving wordt deze kamer aangeboden. De patiënt(e) kan er tot rust komen indien de leefomstandigheden/omgeving hem onrustig maken.
- **Medicamenteuze fixatie:** Het gebruik van aangepaste medicatie kan helpen om hinderlijk gedrag te controleren of te beheersen. De soort en de duur hangt af van de situatie. Dit kan enkel mits voorschrift van de arts.
- **Een voorzettafel:** Dit is een tafeltablaan aan de zetel, om te belemmeren dat de patiënt(e) opstaat
- **Een onrustdeken:** Dit is een speciaal laken die op een gesloten slaapzak lijkt. We verhinderen zo het opstaan 's nachts, het zich uitkleden en ontbloten. Dit kan helpen om de nachtrust te bevorderen.
- **Een lendegordel:** Dit is een brede band die we bevestigen om de lende van de patiënt(e). Dit kan in zetel of in bed. Voor de veiligheid van de patiënt(e) dienen wij in bed voor een 3-puntsfixatie te zorgen. D.w.z. een lendegordel, één polsbandje en één enkelbandje. Dit voorkomt dat de patiënt(e) uit de lendegordel kan glijden.

Fixatiemiddelen

Fixeren is een ingrijpende maatregel. We trachten om de nadelige gevolgen zoveel mogelijk te beperken, dit door eerst een alternatief te zoeken, het juiste middel te gebruiken en de fixatie zo kort mogelijk te houden.

Er is steeds aandacht voor het voorkomen van mogelijke nadelige gevolgen. Zo zien verpleegkundigen toe op voldoende vocht- en voedselinname, uitscheiding en zijn ze waakzaam voor het ontstaan van verwondingen. We bevragen regelmatig de noden van de patiënt(e) en er is een intensieve observatie met opvolging om de duur van de maatregel zo kort mogelijk te houden.

Als vrijheidsbeperking toch niet vermeden kan worden

Als er geen andere optie is dan vrijheidsbeperkende maatregelen, gelden er strikte aandachtspunten die door iedere verpleegkundige, zorgkundige en arts in acht genomen worden:

- De rechten van de patiënt(e) blijven maximaal gerespecteerd
- Er is verhoogde aandacht voor de basisbehoeften van de patiënt(e)
- De duur van fixatie wordt zo kort mogelijk gehouden
- De maatregelen worden meerdere keren per dag geëvalueerd
- Alles wordt gedetailleerd in het patiëntendossier genoteerd
- Op vraag van patiënt(e) kan familie of de vertrouwenspersoon op de hoogte gebracht worden